

har Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri en helt anden holdning, en meget mere visionær holdning, og går ind og siger: Jamen når det gælder alle de avlere, der bruger frugttræer, så er man klar over, at det driftstab, de har haft ved, at alle deres frugttræer væltede, må gøre, at man må gå ind og give et decideret driftstilskud.

Hvori består forskellen på, om man har en skov, eller om man har frugtplantager? Man har et driftstab i alle tilfælde. Hvorfor vil man yde et tilskud til driftstab i én situation og ikke i den anden?

(Kort bemærkning).

Lis Greibe (S):

Spørgsmålet om tilskud til frugttræer har jo decideret været inde i det første udkast, der var til dagens lovforslag, men da vi jo så har valgt den forsikringsordning, som vi har, har det vist sig, at frugttræerne ikke kan danne basis for en forsikringsordning på området, og sagen er så blevet overdraget, som hr. Hans Christian Schmidt sagde, hvilket jeg godt ved, til Fødevarerministeriet.

Spørgsmålet er så, hvori forskellen består. Vi taler ikke om driftstilskud her. Vi vil have en genrejsning, fordi skovene er et samfundsgode, som jeg også sagde i min ordførertale. Frugtplantager er erhvervsvirksomheder, og deri ligger den markante forskel.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Jamen jeg forstår sådan set godt fru Lis Greibes kommentar. Det er sådan set kun, fordi fru Lis Greibe selv i ordførertalen starter en diskussion om, om man skal have driftstilskud eller ej, og i princippet er der da ingen forskel på, om man er frugtavler eller man er skovejere.

Jeg forstår så også på fru Lis Greibe, og det er også det, jeg har fået at vide, at den her ordning alene er tilpasset efter, om forsikringsselskaberne vil tegne en forsikring eller ej. Det er jo selvfølgelig ærgerligt, når man står derude med et driftstab, at forsikringsselskaberne bestemmer: Frugtavlerne vil vi ikke tegne en forsikring for, det vil vi for skovejerne. Ergo kan frugtavlerne få driftstilskud for det tab, de har fået, og skovejerne kan få fredskov og restriktioner.

Jeg håbede i grunden at have hørt ordføreren for Socialdemokratiet sige, at det i hvert fald var noget, som vi kunne tage op i udvalget og diskutere, for jeg synes ikke, at det er en rimelig

sidestilling mellem dem, der har skove, og dem, der er frugtavlere. Jeg er enig med fru Lis Greibe i, at det er godt for frugtavlerne og fint for det, men det er altså et problem for skovejerne, at de ikke kan få lov til at få den samme driftstabsdækning.

Hans Christian Schmidt (V):

Siden orkanens hærgen i starten af december sidste år har regeringen lovet hjælp til de stormramte skovejere. Nu har regeringen så langt om længe fremsat sit forslag til en stormflods- og stormfaldsordning. Men vi må sige, at det desværre ikke er, hvad der var ventet på baggrund af miljøministerens ord om at gøre »en helt ekstraordinær indsats for de skovejere, som i løbet af få timer mistede store dele af deres skov.«

Når man læser forslaget – jeg er selvfølgelig lidt ærgerlig over, at økonomiministeren ikke er her i dag, men nu henvender vi os så til den fungerende økonomiminister – så sidder man tilbage med det indtryk, at miljøministeren har lovet for meget uden at koordinere det med sine kolleger i Økonomiministeriet.

Vi synes ikke, det er nogen stor indsats, regeringen har mandet sig op til, tværtimod. Vi mener faktisk, at lovforslaget lægger flere hindringer og ubehageligheder ud for skovejerne, og det synes vi ikke er nødvendigt.

Det indtryk, man sidder tilbage med, er, at regeringen udnytter den alvorlige og triste situation til at gennemføre en central styring af skovdriften i Danmark, og vi forstod jo også på de bemærkninger, der faldt lige før, at et af de vigtigste argumenter er, at man vil styre driften. Vi finder det uanstændigt, at regeringen ikke udviser den fornødne forståelse for skovejernes vilkår, men i stedet bruger sagen til, som vi oplever det, en politisk vinding og en politisk styring.

De mennesker, der lever af skovene, står i en økonomisk og personlig meget vanskelig situation. Deres levebrød er forsvundet på et par timer i starten af december, og denne sårbare situation har regeringen valgt til at fratage skovejerne kontrollen over deres ejendom. For det, man ønsker at gennemføre med dette lovforslag, er jo simpelt hen en styring fra højeste sted af, hvordan de enkelte skove skal se ud, og det kan vi ikke støtte.

Nu står vi jo sådan set ikke alene med det. Hvis man vil gøre sig den ulejlighed at læse hørings svarene fra de folk, der virkelig er berørt,